

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 59. Fratres Minores in variis Provinciis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. *nuarii anno millesimo ducentesimo deci-*
 A.C. 1215. *mo sexto.*

Præsumebat Papa, ut vides Lector, quod mittebat, corpus S. Dionysii Areopagitæ Reliquias esse; at Monachi S. Dionysii dicebant, ossa esse S. Dionysii Corinthii, quem Confessorem appellabant, & non nulli a Dionysio Areopagita non discernebant, quamvis illo junior totius Sæculi spatio fuisset. Denique non perspicio, quid corpus S. Dionysii Corinthii monachis contulerit ad præbandum, Dionysium Areopagitam apud se servari.

§. LIX.

Fratres Minores in variis Provinciis.

*vit. per Bonav. c. 12.
 Vading. an.
 1212.*

Ferunt, S. Franciscum ad Concilium Lateranense venisse, & Papam publice edixisse, quod ejus Regulam, licet nulla data Bulla, approbasset. Atque illo, ut conjicere possumus, tempore Vir sanctus anxie deliberavit, an vitæ genus, etiam prædicationi, vel soli orationi dicatum sibi suisque arripiendum esset. Postquam de hac difficultate Fratres diu consulisset, certo tamen & evidenter cognoscere non valebat, utra institutio ratio Deo magis grata futura esset, nec proprii intellectus lumine quæstionem solve-

solvere, quamvis alioquin mirabilia, con- Sæcul. XIII.
cesso sibi Prophetiæ spiritu, intelligeret. A.C. 1215.

Non erubescerat vero Franciscus consi-
lium a Fratrum suorum minimis, a sa-
pientibus, a simplicibus, a perfectis, ab
imperfectis expetere; quare duobus Fra-
tribus ad Fratrem Silvestrum Presbyte-
rum, tunc in monte prope Assisium com-
morantem, ac orationi vacantem, mis-
sis, rogavit; ut sibi ea aperiret, quæ ipsi
Deus hac de re revelaret. A Sancta
Clara quoque, missis nunciis, petiit, ut
proprio studio, ac etiam opera alicujus
ex Monialibus suis simplicissimæ & inno-
centissimæ Dei voluntatem inquireret.
Fratres Silvester & S. Clara mira omnino
concordia responderunt, constare de di-
vina voluntate, Franciscum ad prædi-
candum mitti. Ipse illico paruit, atque
ad hoc Ministerium nova de cælo gra-
tia præditus visus est.

Cum Franciscus Fratres suos ad præ-
dicandum mitteret, hac eos Doctrina
instruebat: *In Nomine Domini, ite bi- Collat. 22.
ni, toto habitu corporis ad humilitatem op. to. 31.
& modestiam composito; silentium in- P. 340.
primis a mane usque ad tertiam strictis-
sime servate, Deum mente orantes. Nul-
la unquam verba otiosa & inutilia ex
ore vestro procedant, & quamvis iter
faciatis, mores nihilominus tam humiles
& honestos exhibete, ac si in eremo vel*

D d 5

in

Sæcul. XIII. *in cellula vestra versaremini. Ubius*
A.C. 1215. *que enim terrarum agamus, semper in*
cellula nostra sumus, videlicet cum cor-
pore, fratre nostro. Anima vero nostra
Anachoreta est, & Cellula hujus incol,
in qua orat, & Deum cogitet. Quo-
obrem nisi anima in hac cellula maneat
& quiescat, parum illa viris Religio-
proderit. Talis sit vestra inter homi-
nes conversatio, ut quicumque vos in-
tueatur, aut loquentes audiat, Patrem
nostrum cælestem laudet. Omnibus pe-
ccem denunciate, ipsi vero eam in ore &
multo magis in corde conservate. Ne-
mini occasionem iræ aut scandali ponite,
sed lenitate vestra omnes ad mansuetudi-
nem, ad pacem, ad concordiam adducite.
Nam ad saucios sanandos & revocan-
dos errantes vocati sumus, & complures
vobis hodie membra Diaboli videntur,
qui aliquando Jesu Christi Discipuli
erunt.

Hæc monita S. Franciscus Fratribus
 suis, cum eos anno millesimo ducenteli-
 mo decimo sexto in diversas provincias
 dimitteret, dedisse creditur. In Hispa-
 niam enim misit Fratrem Bernardum de
 Quintavalle primum suum Discipulum
 cum compluribus aliis, in Provinciam
 Fratrem Joannem Bonellum Florentinum,
 cum triginta tribus sociis, in Germaniam
 Joannem de Penna cum sexaginta Fra-
 tribus.

Vading. n. 1.
 2. &c.

tribus. In Longobardia Ministrum con-
stituit Joannem *de Strachia*, quem po-
stea revocavit, quod prudentiæ hujus
Sæculi nimium dare videretur. In Mar-
chiam Anconitanam delegavit Fratrem
Benedictum Aretinum, in paucis sibi ca-
rum, & in Thusciam Fratrem Eliam *de*
Cortona, postea totius Ordinis Mini-
strum Generalem. Ipse vero Fran-
ciscus animo constituerat, Parisios, in
illam Regionem, quæ nomine proprio
Francia dicebatur, ac usque in Belgium
vadere. Et urbem Parisiensem quidem
ideo sibi delegerat, quod sciret ejus in-
colas singulari devotione in sanctum Sa-
cramentum affici. Sed priusquam iter
in Franciam aggrederetur, Florentiam di-
vertit ad Cardinalem Hugolinum, Epi-
scopum Ostiensem, Sacræ Sedis Legatum,
virum pietatis & optimi zeli fama no-
tissimum, invisurus. Cardinalis vicis-
sim, ad cujus aures Francisci laudes per-
venerant, magno eum videndi desiderio
tenebatur. Ergo, ut amicitiam profi-
teretur, biduo apud se retento, cum ejus
consilia explorasset, *Institutum tuum,*
inquit, *modo vix in lucem prodit; non*
nescis, quam potentes adversarios Romæ
expertus sis; sed adhuc dum alii ibi la-
tent. Nisi aliquis in urbe negotium
tuum diligenter curet, facile omnia, quæ
adificasti, destruentur. Tu ipse rebus
tuis

Sæcul. XIII.

A.C. 1215.

Antonin. 3.

p. tit. 24. c. 7.

S. Franciscus

Vading.

1217.

Sæcul. XIII. *tuis Romæ necessarius es, & ego quidem*
 A.C. 1215. *operam meam ex ista hora condico.*

Franciscus, prolixè gratias agens, *Domine!* ait, *complures Fratrum meorum in provincias remotas misi; si ego iterea domi quiesco, nullam laboris partem in me suscipiens, conquerendi occasionem præbebo sociis, inter homines ignotos & exteros famem sitimque tolerantibus. Meo autem exemplo ad dam animum. Cur vero, reposuit Cardinalis, cum fratribus durissime agis? cur ad longa itinera, & tot ferendas ar-*

Pisan. lib. 2. conform. 6.

rumnas compellis? Cui Franciscus: Domine! putas, *cælum nobis nostrum institutum ad salutem solius Italiae suggessisse; sed erras, quippe ego affirmo coram Deo, nos ad salutem omnium hominum, ne quidem Infidelibus exclusis, esse vocatos. Si Fratres nostri vitam ad normam præceptorum Evangelii composuerint, Deus ipsis, etiam inter inimicos suos existentibus, omnia abundanter conferet. His auditis, Cardinali in Virum sanctum amoris affectus crevit; hortatus est tamen vehementius, ut in Italia permaneret. Viçtas manus dedit Franciscus, & pro se in Franciam Fratrem Pacificum misit. Erat is Poeta seu cantilenarum Auctor, adeo celebris, ut Imperator dignum crediderit, quem sua manu coronaret; unde Vatum Laureatorum*

Bonav. c. 4. Vading. an. 1212. n. 37.

rum Princeps & Rex dicebatur. Cum Sæcul. XIII.
 Sanctum Franciscum sæpe dilaudari au- A. C. 1215.
 divisisset, & desiderium virum cogno-
 scendi subiisset, eum quadam die in ali-
 quo Monasterio urbis S. Severini ad po-
 pulum e Cathedra dicentem habuit. Et
 ecce rem miram! visus est ei ornatus
 duobus gladiis fulgentibus & decussatis,
 quorum alter a capite usque ad pedes
 pendeat, alter ab una manu ad alteram
 porrigebatur. Hoc portento commo-
 tus, ad Deum se convertit, & relicto
 mundo Franciscum secutus est, qui cum
 in hoc Tyrone animum tranquillissimum
 miraretur, eum *Pacificum* appellavit. I-
 dem igitur, elapsis post conversionem
 suam quatuor aut quinque annis, a
 S. Francisco in Franciam missus, ibidem
 omnium primus Fratrum Minorum Mi-
 nister fuit. Illius autem itineris socii
 Pacifico dati sunt Frater Angelus, pri-
 mus deinde in Anglia Minister, & Frater
 Albertus, postea totius Ordinis Minister
 Generalis, numero quartus.

Missionis in Germaniam non talis,
 qualis sperabatur, eventus fuit; nam Vad. 1216.
 Fratres illuc missi linguam Teutonicam n. 10.
 ignorabant, & quia ab Italia veniebant,
 suspicio in eos cadebat, quod Hæretici
 essent, qui non parvo numero tunc eje-
 cti in alias regiones migrabant. Ipsor-
 um habitus paupertatem indicans & ab
 usu

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

usu communi abhorrens, ac quod se interrogantibus lingua vulgari respondere non possent, suspicionem adornatæ fraudis auxit. Ergo pessime habiti & depulsi, cum ad Fratres reversi fuissent, quantum ignominia passii essent, narrent. Tamque sinistra de Germanis omnibus opinio Minoribus Fratribus haesit, ut exinde dicerent; nemini, nisi certi Martyrii desiderio flagranti, ad hanc Gentem pergendum esse.

Vad. 1216.
n. 2.

Leg. 3. socior.

Fratribus deinde querelas ad Franciscum deferentibus, quod a compluribus Episcopis inclementer haberentur, & in Curia Romana homines non desissent, qui in eorum Institutum acriter declamarent, statuit, a Papa Ordinis sui Protectorem expetere. Re cum Fratribus mature pensata, Romam se contulit, ubi Cardinali Hugolino, ex Tuscia reducti, consilium suum aperuit. Cardinalis vero vicissim S. Viro significavit, nihil magis sibi in votis esse, quam eum aliquando coram Papa & Cardinalibus verbum Dei predicantem cernere & audire. Diu repugnavit Franciscus, sed Cardinale vehementer urgente, sermonem magna diligentia concinnavit, ac memoriae mandavit. Sed en! ubi in conspectu Papæ fuit, præparati sermonis penitus oblitus, nullam vocem edere potuit. Postquam vero magna animi humi-

Bonav. c. 12.

humilitate infirmitatem suam professus ^{Secul. XIII.}
 est, & Spiritum Sanctum invocavit, co- ^{A. C. 1215.}
 piofissime dicere cœpit, ac tanta vi &
 elegantia, ut & Papa & Cardinales vehe-
 mentissimo animi motu concuterentur,
 Exinde in conspectum Pontificis admis-
 sus, præfente Hugolino Cardinale, *San-
 cte Pater!* ait, *verecundia perturbor,*
quod molestus tibi accidam, in gratiam
pauperum Fratrum nostrorum, tibi, in-
quam, tanta alioquin negotiorum mole
obruo. Sed hunc Cardinalem nobis
dono, quem, quoties necessitas postula-
verit, tua licentia & auctoritate fisi,
adeamus. Papa annuente, Cardinalis
 Hugolinus primus Fratrum Minorum
 Protector fuit.

§. LX.

Angli in Regem Joannem se-
ditiosi.

In Excommunicationis sententia, quam
 Papa contra Barones Angliæ protule-
 rat, complures nominabantur, atque
 eorum ditiones, speciatim autem urbs
 Londinensis Interdicto Ecclesiastico sub-
 jiciebantur. Ubi vero hæc sententia in *Math. Par.*
 Angliam delata est, sola urbs Londinen-
 sis eam contempsit, quod plerique dice-
 rent; hanc Censuram nec a Baronibus
 servandam, nec ab Episcopis promulgan-
 dam